

31.1.2018

LAUSUNTO

kehitysvaliokunnalta

budjettivaliokunnalle

seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä: vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan parlamentin kannan valmistelu (2017/2052(INI))

Valmistelija: Paul Rübige

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan mukaisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen;
1. katsoo, että EU:n sitoutumisen kestäväen kehityksen tavoitteiden, Addis Abeban toimintasuunnitelman kehitysrahoituksesta sekä Pariisin ilmastopimuksen täytäntöönpanoon on ohjattava seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen valmistelua; katsoo lisäksi, että EU:n on lisättävä tukeaan kyseiselle täytäntöönpanolle kehitysmaissa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta täysimääräisesti noudattaen ja siten, että EU:n kehitysavun yhteydessä pidetään tinkimättä kiinni avun tuloksellisuuden periaatteista ja keskitytään pysyvästi pitkän aikavälin tavoitteisiin, kuten köyhyyden poistaminen, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen torjuminen, demokraattisen hallinnon ja ihmisoikeuksien edistäminen sekä kestäväen ja osallistavan kasvun lisääminen, erityisesti vähiten kehittyneissä maissa, joissa rahoitushaasteet ovat suurimmat;
 2. toteaa, että vuonna 2017 luonnonkatastrofit (erityisesti metsäpalot) ovat vaatineet Euroopassa yli 200 ihmisen hengen, ja että niissä on palanut yli miljoona hehtaaria metsää; toteaa, että tämä määrä on yli kolminkertainen viiden viime vuoden eurooppalaiseen keskiarvoon nähden; muistuttaa, että metsäpalot ovat inhimillisiä, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä katastrofeja, jotka edellyttävät sekä Euroopan että Euro-Välimeri-alueen tason toimia; katsoo, että EU:n olisi tuettava erityisesti metsäpalojen ennaltaehkäisyä ja hallintaa sekä palopaikkojen uudelleenrakentamista; katsoo, että valmiudet palojen torjuntaan ovat rajalliset kansallisella tasolla; muistuttaa täältä osin, että joihinkin kansallisiin lentokonekantoihin kuuluvat sammutuslentokoneet, erityisesti Canadair-koneet, ovat käyttöikänsä lopussa ja että ne on uusittava mahdollisimman pian; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta asettamaan yhteisten valmiuksien vahvistamisen etusijalle seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen yhteydessä;
 3. katsoo, että erityisellä kehitysvälineellä voidaan parhaiten toteuttaa laadukasta kehitysyhteistyöpolitiikkaa kehitysmaiden ja etenkin vähiten kehittyneiden maiden edun mukaisesti siten, että ensisijaisena tavoitteena on köyhyyden poistaminen, noudattaen samalla kansainvälisesti sovittuja kehitysyhteistyön ja avun tuloksellisuuden periaatteita;
 4. kehottaa perustamaan Euroopan ja Afrikan välisen Erasmus-ohjelman ja perustamaan eurooppalaisten korkeakoulujen sivuhaaroja Afrikkaan, jotta varmistetaan läheinen kumppanuus, lisätään nuorten työelämään integroitumista koskevien valmiuksia sekä torjutaan aivovuotoa;
 5. katsoo, että kehitysyhteistyön toteuttamisessa on noudatettava täysimääräisesti kansainvälisesti sovittuja avun tuloksellisuuden periaatteita ja siten tuettava kumppanimaiden kansallisia suunnitelmia ja strategioita kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi;

6. korostaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä on säilytettävä EU:n kehitysavun nykyinen laatu ja vaikutus sekä taattava tarvittavat takuut hankkeiden toteuttamista ja valvontaa varten;
7. panee merkille EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa tehdyt sitoumukset sekä uuden kehityspoliittikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen;
8. korostaa tarvetta lunastaa kehityspoliittikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen yhteydessä vahvistettu sitoumus kohdentaa 20 prosenttia EU:n virallisesta kehitysavusta sosiaaliseen osallisuuteen ja inhimillisen kehitykseen; korostaa, että on keskityttävä kestäväen kehityksen tavoitteisiin, jotka liittyvät terveyteen, erityisesti aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjumiseen, ja turvallisuuteen, koulutukseen, työllisyyteen, vesi- ja jätevesihuoltoon, energiaan, teollisuuteen, innovointiin, infrastruktuureihin, hyvään hallintoon, demokratiaan, oikeusvaltioon, sukupuoleen, ympäristöön ja ilmastotoimiin;
9. muistuttaa EU:n sitoutuneen sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseen seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja sen varmistamiseen, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä painotetaan kestävyyttä keinona huolehtia, että kehityspoliittikan johdonmukaisuudesta pidetään kiinni kaikissa EU:n toimintapolitiikoissa; palauttaa mieliin myös tarpeen investoida seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien kaltaisiin tekijöihin, jotka edistävät tehokkaasti kestävää inhimillistä kehitystä;
10. muistuttaa YK:n ilmastomuutosta koskevan yleissopimuksen sekä Pariisin sopimuksen yhteydessä tehdyistä sitoumuksista (erityisesti rahoitukselliset sitoumukset) sekä uuden kehityspoliittikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen yhteydessä tehdyistä sitoumuksista; painottaa erityisesti tarvetta tehostaa toimia ja rahoitusta ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja ilmaston lämpenemisen rajoittamiseksi sekä tarvetta lopettaa tukien myöntäminen fossiilille polttoaineille, jotka ovat haitallisia ympäristölle;
11. kannustaa tässä yhteydessä hyödyntämään paremmin seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen eri otsakkeista rahoitettavia ohjelmia, kuten tutkimusohjelmia, EU:n kehitysyhteistyötavoitteiden ja tukitoimien täydentämiseksi, jotta maailmanlaajuiset ongelmat voidaan ratkaista, ja varmistamaan lisäksi, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden tehokkaan noudattamisen ansiosta mikään unionin politiikka tai ohjelma ei ole ristiriidassa köyhyyden poistamista koskevien tavoitteiden, yhteiskunnan, talouden ja ympäristön kestäväen kehityksen ja ihmisoikeuksien edistämisen tai kumppanimaissa vallitsevan eriarvoisuuden vähentämisen kanssa;
12. korostaa kehityspoliittikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen merkitystä kehityksenä, joka ohjaa yhteistä lähestymistapaa unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden kehityspoliittikan toteuttamisessa ja kestäväen kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanossa; toteaa, että kyseisessä konsensuksessa vahvistettujen kehityspoliittikan päätavoitteiden pitäisi näkyä monivuotisessa rahoituskehityksessä siten, että siinä valtavirtaistetaan avun tuloksellisuutta ja kehityspoliittikan johdonmukaisuutta koskevat periaatteet;
13. muistuttaa, että on tarpeen luoda nuorille sellaiset olosuhteet, joissa he voivat tulevaisuudessa olla kestäväällä tavalla aktiivisia kansalaisia omissa maissaan; kehottaa

ryhtymään tarvittaviin toimiin, joilla voidaan varmistaa naisten taloudellisen, poliittisen ja sosiaalisen vaikutusvallan lisääminen;

14. katsoo, että investointien lisääminen seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin on tarpeen, jotta voidaan rajoittaa kielteisiä seurauksia, joita aiheutuu ns. global gag rule -säännön ottamisesta uudelleen käyttöön;
15. vaatii takaamaan naisille ja miehille tasavertaiset mahdollisuudet osallistua päätöksentekoon sekä saada taloudellisia, sosiaalisia, poliittisia, teknologisia ja kulttuurisia varoja ja palveluja; vaatii, että kaikki naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevat toimet otetaan huomioon;
16. kehottaa painottamaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä kestävyyttä, jotta voidaan varmistaa kehityspolitiikan johdonmukaisuus EU:n rahoituspäätöksissä; katsoo, että tällaisella lähestymistavalla varmistettaisiin mitä todennäköisimmin unionin sisäisen ja ulkoisen rahoituksen yhteneväisyys kehitysyhteistyön tavoitteiden kanssa sekä saataisiin unionin kokonaistalousarviosta mahdollisimman vaikuttava ehkäisemällä ristiriitaiset ja turhat menot;
17. painottaa, että EU:n kehitysyhteistyötä koskevan politiikan tuoma lisäarvo on osoitettu selvästi; huomauttaa, että virallisella kehitysavulla on keskeinen tehtävä vähiten kehittyneissä maissa ja hauraissa valtioissa, ja korostaa voimakkaasti, että EU:n olisi täytettävä sitoumuksensa, jonka mukaan vähiten kehittyneille maille kohdennettavan virallisen kehitysavun osuus bruttokansantulosta pitäisi nostaa 0,20 prosenttiin; panee merkille viralliseen kehitysapuun liittyvät mahdollisuudet ottaa käyttöön kehitykseen tarkoitettua rahoitusta muistakin lähteistä, jotka voivat olla yksityisiä, julkisia, kansallisia tai kansainvälisiä; kannattaa EU:n uusia yrityksiä edistää yksityisiä investointeja yhdistämällä avustuksia ja lainoja ja tarjoamalla takuita myös, kun kyse on maista, joissa tarpeet ovat suuret mutta riskit korkeat; toteaa, että tämän seurauksena syntyy suuria rahoitustarpeita; korostaa, että kehitysavun ohjelmasuunnittelun olisi oltava monivuotista ja sillä olisi pyrittävä avun ennustettavuuteen jättäen tilaa myös joustavuudelle, ja katsoo, että siinä olisi hyödynnettävä erilaisia ja täydentäviä toimitusmuotoja, jotka perustuvat maiden valmiuksiin, tarpeisiin ja saavutuksiin; katsoo, että avustusten ja lainojen yhdistämisellä pitäisi täydentää perinteistä kehitysrahoitusta, ei korvata sitä; korostaa tässä yhteydessä, että yksityisen sektorin sitouttamisessa on noudatettava tiukkoja avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevia standardeja;
18. kehottaa edistämään tunnustettujen kansainvälisten standardien mukaista kansainvälistä yhteistyötä laittomien rahavirtojen ja veronkierron torjumiseksi;
19. muistuttaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöillä on merkittävä asema kaikkein haavoittuvaisimmassa ja epäedullisimmassa asemassa olevien yhteiskunnan jäsenten tavoittamisessa; toteaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt tarvitsevat riittävästi valmiuksia ja tukea voidakseen tukea ja valvoa EU:n ja kansallisten politiikkojen toteuttamista ja raportoida siitä ja osallistua rahoitusmekanismien parantamiseen; on sitä mieltä, EU:n varat ovat välttämättömiä, jotta kansalaisyhteiskunnan järjestöjen valmiuksia voidaan vahvistaa, ja kyseisten varojen pitäisi olla saatavilla myös ruohonjuuritason järjestöille;

20. muistuttaa, että eriarvoisuus on edelleen suurta monissa keskitulotason maissa, ja kehottaa näin ollen komissiota säilyttämään kyseisille maille tarkoitettut erityismäärärahat; katsoo, että maiden eriyttämisen määrärahojen ja yhteistyömuotojen osalta olisi perustuttava useisiin erilaisiin kriteereihin, joissa otetaan huomioon osallistava inhimillinen kehitys, ihmisoikeudet, eriarvoisuuden taso sekä asianomaisen maan painopisteet kestävän kehityksen alalla;
21. katsoo, että avun vastaanottamista olisi helpotettava, ja painottaa kehitysavun omavastuullisuutta koskevaa periaatetta, joka edellyttää sitoumuksia kumppanimailta, sillä ne ovat ensisijaisia kehitysstrategioiden laatimisesta vastaavia tahoja; ehdottaa tämän vuoksi harkitsemaan EU:n rahoittaman koulutuksen käyttöönottoa olemassa olevan unionin rahoituksen saatavuuden parantamiseksi;
22. suosittelee syvällisen arvioinnin tekemistä rahoituksen ja kehitysyhteistyön täydentävyydestä sekä Euroopan kestävän kehityksen rahaston ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevista ja sosiaalisista vaikutuksista ennen kuin investointitakuisiin ja vastaaviin tukimuotoihin kohdennetaan lisävaroja virallisen kehitysavun kautta;
23. muistuttaa, että varojen ja joustavuuden puuttumisen takia tarpeellisiksi osoittautuneiden, kehitysrahastoista rahoitettavien erityisrahastojen, kuten EU:n Afrikka-hätärahasto, määrän voimakas kasvu heikentää talousarvion yhtenäisyyttä ja voi muodostaa uhan demokraattiselle omistajuudelle, avoimuudelle, vastuunalaisuudelle ja avun tuloksellisuudelle; katsoo, että kyseisten välineiden käytölle olisi oltava selkeät perusteet, käytön olisi oltava täydentävää ja kestoaltaan rajattua ja sen olisi myös palveltava yksittäisiä tavoitteita pitkän aikavälin kehitystavoitteiden sijasta;
24. kehottaa komissiota lujittamaan edelleen kahden- ja monenvälisten kehitysyhteistyöohjelmiansa keskinäistä yhdenmukaisuutta ja johdonmukaisuutta erityisesti silloin, kun niiden kohdemaat on sama, jotta EU:n avun vaikuttavuutta voidaan lisätä;
25. kehottaa lisäämään asianmukaisesti ylläpidetyn humanitaarisen avun välineen määrärahoja alusta alkaen ja ottamaan käyttöön huomattavan suuren hätäapuvaramuksen, jotta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä voidaan ottaa huomioon ennennäkemättömät tarpeet, jotka koskevat humanitaarista apua, katastrofiriskien vähentämistä, katastrofi- ja epidemiavalmiutta sekä kehitysmaiden palautumiskyvyn kehittämistä; panee merkille, että näitä paineita voimistavat konfliktien, sotien ja pakkomuuttojen seuraukset, ihmisoikeusloukkaukset, keuhko hallinto ja korruptio, perussosiaalipalvelujen heikko tai olematon tarjonta, eriarvoisuuden lisääntyminen sekä ilmastonmuutos ja niukoista resursseista käytävä kilpailu; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen siitä, että humanitaariseen apuun liittyvien toimien maksumäärärahat ja maksusitoumukset vastaisivat jatkossa järjestelmällisesti toisiaan, jotta varmistetaan riittävän rahoituksen saatavuus maksuja varten; kehottaa harkitsemaan lisävarojen kohdentamista pelastuspalveluvälineeseen ja kyseisten varojen käytön joustavoittamista, jotta EU voi toimittaa apua paikan päällä sitä tarvitseville;
26. katsoo, että vaikka Euroopan pelastuspalvelumekanismi on tehokas väline metsäpalojen torjunnassa, se on kuitenkin puutteellinen ja sitä on parannettava edelleen; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission 23. marraskuuta 2017 antamaa tiedonantoa, jossa ehdotetaan itsenäistä varareserviä ”rescEU”, ja sitä, että Euroopan

pelastuspalvelumekanismin on osoitettu 280 miljoonan euron lisärahoitus, jolla rahoitetaan todellinen EU:n varareservi, johon kuuluu myös erityisesti EU:n omat torjuntalentokoneet; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tunnustamaan olemassa olevan kansallisen infrastruktuurin eurooppalaisen ulottuvuuden ja tukemaan Euroopan pelastuspalvelu- ja riskinhallintakeskusten verkoston perustamisen konkreettista toteuttamista; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään komission ehdotuksen uuteen monivuotiseen rahoituskehikseen EU:n sammutuslentokoneiden rahoittamiseksi ja kehittämiseksi mahdollisimman nopeasti;

27. pitää myönteisinä komission ehdotuksia, jotka koskevat katastrofien torjunnan vahvistamista Euroopassa ja erityisesti tulevaa itsenäisen ”rescEU”-varareservin perustamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan olemassa olevan kansallisen infrastruktuurin eurooppalaisen ulottuvuuden ja tukemaan valmistelevan toimen konkreettista toteuttamista Euroopan pelastuspalvelu- ja riskinhallintakeskusten verkoston perustamiseksi;
28. kehottaa tekemään muuttoliikkeen hallitsemiseksi suuria investointeja, joilla voidaan tukea teollistumista, sähköistämistä ja infrastruktuurin kehittämistä, ja toteaa, että kyseiset investoinnit voivat luoda osallistavaa talouskasvua ja kunnollisia työpaikkoja; vaatii toimien toteuttamista ihmiskaupan ja orjuuden sekä kaikkien ihmisoikeusloukkausten lopettamiseksi erityisesti Libyassa;
29. pitää tarpeellisenä vahvistaa kehitysavun ja humanitaarisen avun resursseihin liittyvää avoimuutta, vastuuvellollisuutta ja raportointia sekä kyseisen avun rahoittamistapoja, jotka budjettivallan käyttäjä hyväksyy tarvittaessa nopeasti, etenkin kun otetaan huomioon hiljattain hyväksytty vuoteen 2030 ulottuva ohjelma ja kun tavoitteena on noudattaa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatetta;
30. korostaa tarvetta vahvistaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen olennaista roolia eurooppalaisten arvojen edistämässä eri puolilla maailmaa sekä ihmisoikeuksien ja demokratian vakauttamisessa EU:n ulkoisten toimien kautta;
31. kehottaa vahvistamaan lähtö- ja kauttakulkumaiden viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen toimivaltaan kuuluvia valmiuksia, jotta vapaaehtoista paluuta voidaan hallinnoida paremmin ja tukea paluumuuttajien uudelleenkotoutumista;
32. korostaa, että uuteen monivuotiseen rahoituskehikseen sisältyvien ulkoisten rahoitusvälineiden pitäisi olla johdonmukaisia kestävän kehityksen tavoitteiden ja kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen kanssa, sillä niissä tunnustetaan ihmisarvoinen työ keskeisenä tekijänä osallistavan ja kestävän kasvun edistämässä;
33. katsoo, että EU:n ulkoisilla rahoitusvälineillä olisi edistettävä kunnollisten työpaikkojen syntymistä sekä sellaisten edellytysten ja ympäristön luomista, joissa työntekijät ja ammattiliitot voivat ajaa etujaan ja toimia vapaasti; katsookin, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehiksessä pitäisi perustaa erityinen rahoitusväline työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ja toiminnan tukemiseksi kehitysmaissa;

34. kehottaa varaamaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä riittävät määrärahat ulkosuhdehallinnon ja EU:n edustustojen toimintaan, jotta ne voivat saavuttaa tavoitteensa ja täyttää velvoitteensa kehitysyhteistyön ja humanitaarisen avun alalla;
35. kehottaa huolehtimaan seuraavan monivuotisen rahoituskehysten yhteensopivuudesta Pariisin sopimuksen tavoitteiden kanssa; korostaa tarvetta kohdentaa lisärahoitusta sellaisiin ilmastotoimiin kehitysmaissa, joilla tuetaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä turvataan biologinen monimuotoisuus; kehottaa valtavirtaistamaan tosiasiallisesti ilmasto- ja ympäristökysymykset EU:n ulkoisissa rahoitusvälineissä;
36. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan osuus unionin kehitysmäärärahoista on 12 prosenttia; korostaa, että Britannian EU-erosta johtuva EU:n kehitysyhteistyön rahoitusvaje on korvattava; muistuttaa olleensa jo kauan sitä mieltä, että Euroopan kehitysrahasto (EKR) sekä muut monivuotisen rahoituskehysten ulkopuoliset välineet olisi sisällytettävä unionin talousarvioon; korostaa, että edellä mainitun sisällyttämisen yhteydessä olisi lisättävä määrärahoja nykyisen monivuotisen rahoituskehysten ylärajaan nähden, jotta muiden EU:n politiikkojen ja ohjelmien rahoittaminen ei vaarantuisi;
37. vaatii, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan kokonaisrahoitus pidetään entisellä tasollaan ja taataan kehitysvarojen kohdentaminen ja että luodaan pysyvä ratkaisu kehitysyhteistyöhön liittyvien ja niiden kanssa johdonmukaisten EU:n turvallisuusmenojen rahoittamiseksi;
38. panee tyytyväisenä merkille edut, joita sisällyttämisestä EU:n talousarvioon voi seurata ja joita ovat muun muassa EKR:n demokraattisen legitimiuden vahvistuminen sekä EU:n kehitysavun tehokkuuden ja vaikuttavuuden paraneminen;
39. toteaa painokkaasti, ettei EKR:n sisällyttäminen EU:n talousarvioon saa johtaa EU:n kehitysavun kokonaismenojen leikkaamiseen;
40. korostaa, että komission asemaa EU:n varojen seurannassa pitäisi vahvistaa ja se pitäisi virallistaa valvontakomiteoissa ja että ennakkoehtoja pitäisi valvoa sekä suunnittelun että lainsäädännön tasoilla; katsoo, että myös kansalaisyhteiskunta ja palvelujen käyttäjät pitäisi osallistaa täysimääräisesti hankkeiden kehittämiseen, toteuttamiseen ja seurantaan;
41. palauttaa mieliin kantansa, että EKR olisi sisällytettävä unionin talousarvioon; korostaa kuitenkin, että sisällyttämisen ehdoksi pitäisi asettaa varojen maantieteellinen kohdentaminen asianomaisten maiden tarpeiden mukaan sekä määrärahojen ylärajojen huomattava nostaminen sen estämiseksi, että EKR:n varat vähenevät nykytasosta;
42. kehottaa noudattamaan varovaisuutta, kun tukien rakennetta tarkistetaan, jotta voidaan välttää vahingoittamasta maantieteellisiä painopisteitä, avun ennakoitavuutta ja alueperusteisten ulkoisten toimien poliittista ymmärrettävyyttä;
43. muistuttaa merkityksestä, joka maastamuutolla on rahoitusvirtoihin, taitojen siirtoihin ja muihin kuin rahoituksellisiin arvoihin, jotta voidaan edistää rauhaa, demokratiaa, hyvää hallintoa ja yhteiskunnallista vakautta;
44. muistuttaa, että erityisvälineillä on ollut keskeinen merkitys nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä; mainitsee esimerkkinä hätäapuvarauksen, joka mahdollistaa toimet

odottamattomissa tilanteissa, kuten kaikkein pahimmissa humanitaarisissa kriiseissä EU:n ulkopuolella;

45. korostaa, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä olisi myös varmistettava, että EU voi täyttää vuonna 2016 pidetyssä Maailman humanitaarisen avun huippukokouksessa antamansa sitoumukset eri politiikanaloilla, jotta tarpeet vähenisivät ja humanitaarisen avun toimittamista voitaisiin parantaa;
46. korostaa, että vuonna 2015 annettua sitoumusta nostaa virallisen kehitysavun määrä 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta ei ole lunastettu ja kiinnittää huomiota EU:n ja sen jäsenvaltioiden antamaan sitoumukseen saavuttaa kyseinen taso vuoteen 2030 mennessä; kehottaa huolehtimaan, että tämä otetaan huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja että siinä pannaan täytäntöön EU:n ja jäsenvaltioiden antamat sitoumukset; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole päässeet tähän tavoitteeseen, laatimaan etenemissuunnitelman, jossa esitetään yksityiskohtaisesti, miten ne aikovat täyttää kyseisen sitoumuksen määrävuoteen mennessä; muistuttaa, että EU:n hallinnoima virallinen kehitysapu on osa jäsenvaltioiden toimia sitoumustensa lunastamiseksi ja että sillä voidaan lisätä merkittävästi viralliseen kehitysapuun liittyvien menojen tuloksellisuutta esimerkiksi vähentämällä niiden hajanaisuutta ja helpottamalla kannustimiin perustuvan lähestymistavan soveltamista kumppanimaihin; muistuttaa, että kehitys edellyttää turvallisuutta; korostaa tarvetta noudattaa kehitysavun tuloksellisuuden ja kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteita kaikissa rahoitusvälineissä ja -muodoissa;
47. kehottaa laatimaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä erityisen merentakaisia maita ja alueita koskevan kehyksen, jotta kyseiset maat ja alueet voivat hyötyä rahoitusavusta, joka on rääätälöity EU:n ja merentakaisen maiden ja alueiden välisen kumppanuuden tavoitteisiin ja joka perustuu kyseisten maiden ja alueiden ja EU:n yhteisiin etuihin ja haasteisiin, joita tarkoitetaan SEUT:n neljännessä osassa, sillä merentakaiset maat ja alueet ovat eurooppalaisen perheen jäseniä ja strategisesti merkittäviä EU:lle, ja jotta voidaan edistää niiden alueellista yhdentymistä;
48. katsoo, että EU:n ulkoisten rahoitusvälineiden selvä yksinkertaistaminen lisäisi johdonmukaisuutta ja helpottaisi demokraattista valvontaa ja seurantaa; korostaa kuitenkin, että tällaisessa yksinkertaistamisessa on kunnioitettava parlamentin valvontaoikeutta sekä kehitysavun tuloksellisuuden periaatteita ja että EU:n kehitysapurahoituksen päätavoitteena pitäisi jatkossakin olla köyhyyden poistaminen siten, että siinä keskitytään vähiten kehittyneisiin maihin ja hauraisiin valtioihin;
49. korostaa, että otsakkeen 4 varoihin on kohdistunut suuri paine nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä ja että kehitysrahastojen varoja on käytetty yhä enenevässä määrin muilla politiikanaloilla esiin nousseiden painopisteiden rahoittamiseen; korostaa tarvetta lisätä rahoituksen joustavuutta, jotta varoja saataisiin nopeammin käyttöön odottamattomissa tilanteissa ja kriiseissä; painottaa kuitenkin, ettei joustavuutta pidä lisätä kehitysavun tuloksellisuuden periaatteiden ja avun ennakoitavuuden kustannuksella, mikä heikentäisi välineitä, joilla on tarkoitus edistää pitkän aikavälin kehitystavoitteita, eikä se saa myöskään johtaa parlamentaarisen valvonnan sekä kumppanimaiden ja kansalaisyhteiskunnan kuulemisen laiminlyömiseen; kehottaa tekemään monivuotiseen rahoituskehykseen sisältyvien kehitysohjelmien väliarvioinnin;

50. muistuttaa, että on tärkeää syventää yhteistyötä niiden ongelmien ratkaisemiseksi, jotka liittyvät huumausaineiden tuotantoon, kulutukseen ja laittomaan kauppaan, lapsisotilaihin, luonnonvarojen laittomaan kauppaan ja kestävämpään hallintaan, meriliikenteen puutteisiin sekä terrorismiin;
51. toteaa, että kehitysmaat ovat ilmastonmuutoksen kannalta kaikkein heikoimmassa asemassa ja ilmastonmuutos myös vaikuttaa niihin eniten; kehottaa tässä yhteydessä komissiota valtavirtaistamaan ilmastonmuutosnäkökohdat kaikkiin rahoitusvälineisiin sekä nostamaan nykyistä tavoitetta, jonka mukaisesti 20 prosenttia EU:n rahoituksesta on käytettävä ilmastonmuutokseen liittyviin toimiin;
52. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita lopettamaan avun paisuttamisen ja jättämään paisutetut apua koskevat kohdat (esimerkiksi pakolaiskustannukset, laskennalliset opiskelijoihin liittyvät kustannukset, sidottu apu, lainojen korot ja velkahelpotukset) pois virallisen kehitysavun raportoinnista;
53. katsoo, että rauhan, turvallisuuden ja oikeuden edistäminen kehitysmaissa on ratkaisevan tärkeää ja että turvallisuuteen liittyvien menojen on edistettävä kestävä kehityksen tavoitteen 16 saavuttamista; muistuttaa, että perustamalla erityisen ja erillisen välineen turvallisuuteen ja kehitykseen liittyvien valmiuksien tukemiseksi voitaisiin välttää kehitysvälineiden ja -rahoituksen keskittäminen turvallisuusasioihin;
54. kehottaa unionia lisäämään tukeaan kestäväälle maataloudelle, jotta selviydytään ilmastonmuutoksesta, ja suuntamaan tukensa pienviljelijöille sekä viljelyn monipuolistamiseen, peltometsätalouteen ja agroekologiaan maatalouskäytäntöihin;
55. panee merkille, että kehitysavulla voi olla tärkeä rooli muuttoliikkeen alalla, koska sillä voidaan puuttua pakkomuuton syihin sekä voimistaa muuttoliikkeen ja liikkuvuuden hyötyjä kehityksen näkökulmasta; katsoo kuitenkin, ettei virallisesta kehitysavusta pitäisi rahoittaa menoja, jotka liittyvät pakolaisten auttamiseen avunantajien omilla alueilla, muuttoliikepolitiikan siirtämistä EU:n rajojen ulkopuolelle eikä kustannuksia, jotka aiheutuvat henkilöiden palauttamisesta ja takaisinotosta alkuperämaihin; torjuu ajatuksen, jonka mukaan kolmansia maita koskevien kumppanuuksien ja yhteistyön perustan muodostaisi se, että avun ehdoksi asetettaisiin rajavalvonta, muuttovirtojen hallinta tai takaisinottosopimukset;
56. muistuttaa yksiselitteisestä kehotuksestaan jatkaa ja lisätä EU:n tukea ja rahoitusta kansalaisjärjestöille itsenäisinä kehitysyhteistyön toimijoina sekä ottaa kansalaisjärjestöt täysimääräisesti ja riippumattomina tahoina mukaan poliittiseen vuoropuheluun ja EU:n yhteistyövälineiden ohjelmasuunnitteluun ja täytäntöönpanoon;
57. katsoo, että parlamentin olisi tutkittava mahdollisuuksia luoda perusta sellaista kattavaa ja laaja-alaista mekanismia varten, joka toimisi Agenda 2030 -toimintaohjelman ja sen 17 kestävä kehityksen tavoitteen seuraajana tavoitteiden yhdenmukainen ja jakamaton luonne säilyttäen.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.1.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 17 -: 2 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, György Hölvényi, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleftherios Synadinos, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ádám Kósa, Paul Rübig, Judith Sargentini, Adam Szejnfeld
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jean Lambert, Miroslav Mikolášik

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

17	+
ALDE	Charles Goerens
EFDD	Ignazio Corrao
PPE	György Hölvényi, Ádám Kósa, Miroslav Mikolášik, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Bogdan Brunon Wenta
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
Verts/ALE	Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
NI	Eleftherios Synadinos
PPE	Joachim Zeller

2	0
EFDD	Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää